

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **V. U.**, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 1057/2a, Praha 6, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2013, č. j. 8 A 281/2010 – 40,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti
- III.** Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 25. 5. 2010, č. j. PV 2005-636/71829/2009/ÚPV („napadené rozhodnutí žalovaného“), byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 11. 12. 2009, jímž byla zamítnuta přihláška vynálezu zn. sp. PV 2005-636 o názvu „Rybářská trojnožka“, a to s odůvodněním, podle něhož přihláška patentu obsahuje řešení, které není dle § 3 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, patentovatelné, když nespĺňuje podmínku novosti podle § 5 odst. 1 tohoto zákona.

[2] Proti napadenému rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 16. 12. 2010 žalobu k Městskému soudu v Praze, kterou označil jako rozšíření své žaloby ze dne 30. 12. 2009, projednávané Obvodním soudem pro Prahu 6 pod sp. zn. 14 C 543/2009, kterou žalobce napadl rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 11. 12. 2009. Obvodní soud pro Prahu 6 usnesením ze dne 24. 11. 2010, č. j. 14 C 543/2009 – 14, řízení zastavil a poučil žalobce o možnosti podat proti napadenému rozhodnutí žalovaného žalobu ve správním soudnictví, a to do jednoho měsíce po právní moci tohoto usnesení.

[3] Městský soud v Praze usnesením ze dne 13. 11. 2013, č. j. 8 A 281/2010 – 40, podanou žalobu odmítl, když dospěl k závěru, že žaloba původně podaná dne 30. 12. 2009 u Obvodního soudu pro Prahu 6 byla podána předčasně, neboť napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno až 25. 5. 2010.

[4] Proti tomuto usnesení městského soudu brojil žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností podanou Nejvyššímu správnímu soudu dne 30. 12. 2013. Jelikož současně s jejím podáním nezaplatil stanovený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, ani nedoložil, že je zastoupen advokátem či sám má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 7. 1. 2014, č. j. 4 As 172/2013 – 10, jednak k zaplacení soudního poplatku a jednak k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo k prokázání požadovaného vzdělání. Současně s tím soud stěžovatele poučil o následcích, které by nevyhovění těmto výzvám pro stěžovatele mělo.

[5] Dne 22. 1. 2014 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatele, k němuž byla připojena listina s vylepenými kolkovými známkami v celkové hodnotě 5.000 Kč, jimiž stěžovatel zaplatil stanovený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti. V tomto podání stěžovatel současně navrhl, aby mu soud ustanovil zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta a svou žádost doplnil o vyplněný formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“. V něm uvedl, že je rozvedený starobní důchodce, jeho starobní důchod činí 12.248 Kč měsíčně, vlastní kolnu se zahradou a garsonku, na osobním bankovním účtu má úspory ve výši 55.700 Kč. Stěžovatel také sdělil, že je léčen pro kardiovaskulární onemocnění.

[6] Po přezkoumání tohoto návrhu dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v případě stěžovatele nejsou splněny zákonné podmínky pro ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a proto návrh stěžovatele zamítl usnesením ze dne 6. 2. 2014, č. j. 4 As 172/2013 – 24, kterým dále stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li soudu ve stanovené lhůtě předložena plná moc nebo doklad o vzdělání, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[7] Z doručky založené ve spise Nejvyšší správní soud zjistil, že uvedené usnesení zdejšího soudu ze dne 6. 2. 2014, č. j. 4 As 172/2013 – 24, bylo stěžovateli doručeno dne 14. 2. 2014, kdy si jej osobně převzal. Lhůta 15 dnů k doložení vysokoškolského právnického vzdělání stěžovatele nebo předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti tak počala běžet v sobotu dne 15. 2. 2014 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 3. 3. 2014 (poslední den lhůty připadl na sobotu 1. 3. 2014 a proto je podle § 40 odst. 3 s. ř. s. poslední den lhůty nejbližší následující pracovní den). Stěžovatel však na výzvu Nejvyššího správního soudu k odstranění vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě, ani později, nereagoval.

[8] S ohledem na shora uvedené skutečnosti tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel totiž na výzvu soudu nedoložil, že sám má vysokoškolské právnické vzdělání, ani nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl soudem řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

[9] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, k dispozici na www.nssoud.cz).

pokračování

[10] Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

[11] Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud důvodností kasační stížnosti nezabýval.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[13] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, *soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Obdobně vrátí soud poplatníkovi přeplatek na poplatek (odpovídající část poplatku) vzniklý podle § 6a odst. 3, bylo-li řízení zastaveno jen zčásti. Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.*

[14] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta před prvním jednáním, Nejvyšší správní soud rozhodl, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč. Nyní bude na stěžovateli, aby Nejvyššímu správnímu soudu sdělil číslo účtu, na který má být soudní poplatek vrácen.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. března 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu